"Купало" сплів весні вінок
З ромашок, звіробою,
Пустив на зоряний ставок —
За тихою водою.

"Гадай, коханая весна,
Чи любить тебе літо?"
Й подавсь за мріями у снах,
Кудись в шумливе жито.

Шелесь русалка в осоці
(В очах її агати),
Пливе на дно з вінком в руці;
Вінок став потопати.

І плач, і сум… і плач, і сум
З очей весни туманом,
А вітер хмарами косу
Розпатлав над житами.

Пішла і зникла десь з плачем
Акордом суму в просинь…
І сльози капали дощем
На скошені покоси.